

Overweging b.g.v. de start van het 53ste seizoen.

Gebruik je verstand en vooral je hart.

Bouwen aan het Rijks Gods, zo luidt de boodschap van vandaag zo aan het begin van het 53ste seizoen. Een opdracht waar we het dan mee te doen hebben. Waar we mee op weg worden gestuurd. Bouwen aan het Rijk Gods is ons kruis opnemen. Is jezelf verliezen om je leven te winnen. Je leven winnen door de weg van Jezus te gaan. De weg van elkaar liefhebben, elkaar dragen, elkaar helpen.

Bouwen aan Gods Rijk is een immense opdracht maar in dat Rijk Gods is een belangrijk uitgangspunt. In dat Rijk Gods staat de medemens in de knel, de medemens in de verdrukking, de medemens in de marge van de samenleving, de medemens die niet mee mag en kan doen centraal. Alles draait om die medemens en zolang er nog één medemens in die situatie verkeerd is dat Rijk Gods nog niet voltooid. Of dat ooit voltooid zal zijn, dat is nog maar de vraag maar onze opdracht als gemeenschap die zegt te willen leven vanuit het evangelie is en blijft; werken aan dat Rijk Gods, werken aan die boodschap van liefde, is delen wat je hebt en delen wat je bent en dat elke dag weer.

En hoe dan? Hoe gaan we dat doen in dit 53ste seizoen?
Als een kip zonder kop of bedachtzaam, behoedzaam met alle energie die we hebben of vanuit ons hart: verstandig en vol liefde.

De tekst van Huub Schumacher vertelt ons dat we niet de hele wereld op onze schouder kunnen nemen. Dat we niet in 7 sloten tegelijkertijd moeten lopen. Wellicht heeft Maria dat ook

tegen die Jezus gezegd toen hij vertelde wat Hij van plan was in zijn leven.

Maar niet alle last op je schouder nemen, niet in 7 sloten tegelijkertijd lopen wil niet zeggen: neerzitten bij de pakken, op de winkel passen, zelf de boel overeind houden en de rest moet dat ook maar doen.

En natuurlijk doen we dat niet als Jongerenkerk. We proberen al 52 jaar lang te delen wat we hebben en te delen wat we zijn: solidariteitsmaaltijden, actief bij zoveel initiatieven m.b.t. armoede, betrokken bij vluchtelingenwerk, Wereldwinkel, op weg met Fair Trade.

En toch mijn oproep aan het begin van dit 53ste seizoen en wellicht de opdracht die we vandaag meekrijgen vanuit het evangelie er nog een schepje bovenop te doen.

'Delen wat we hebben' als gemeenschap als Jongerenkerk in plaats van denken aan eigen overleven. Want wat zijn we als we overleven maar niet gedeeld hebben wat we hebben. Als ook binnen onze gemeenschap niet de minderbedeelden de belangrijkste plek innemen, als wij als Jongerenkerk niet dienend zijn geweest aan de groei van Gods Rijk op aarde. Een kerk die niet dient, dient nergens toe zei ooit bisschop Filot. Dus ook de Jongerenkerk die niet dient, dient nergens toe. Niet als een kip zonder kop maar wel niet eerst de Jongerenkerk en dan de rest maar eerst de minderbedeelde en dan zorg voor ons zelf. Niet eerst voldoende inkomsten eer we fairtrade doen.

Delen wat we zijn: opkomen voor de ander. Wanneer zijn we het laatst de straat opgegaan tegen onrecht. Onrecht dichtbij en ver weg. Wanneer zijn we het laatst de straat opgegaan

tegen de groeiende ongelijkheid in de samenleving ook hier in Venlo waar 4000 kinderen opgroeien in gezinnen onder de armoedegrens. Waar schuldenproblematiek groeiende is zie de aanvragen bij Schuldhulpverlening. Wanneer zijn we in verweer gekomen tegen stenen voor mensen en waar mensen die zorgafhankelijk zijn in de knel komen.

Natuurlijk met respect, met begrip voor ieders verantwoordelijkheid maar niet terugschrikkend voor de consequenties. Immers afgelopen jaar kregen van de gemeente 14% van onze uitgaven vergoed. Verstandelijk ben je dan voorzichtig maar zegt het hart niet wat anders.

Zo wat beschouwingen aan het begin van dit 53ste seizoen. Wat willen we als Jongerenkerk bereiken in dit 53ste seizoen. Overleven, ons leven behouden of durven wij ons leven misschien wel ons bestaan te verliezen om daardoor juist te leven en overleven. Het evangelie roept ons op tot het laatste. Verstandig maar wel vanuit het hart om zo te laten zien: de Jongerenkerk Venlo doet ertoe omdat zij de liefde gestand doet, de medemens centraal stelt, de medemens in verdrukking omdat niet wijzelf niet de Jongerenkerk maar die medemens centraal staat in dat Rijk Gods.

Mag het zo zijn dat wij aan het eind van dit 53ste seizoen kunnen zeggen in alle bescheidenheid: we hebben met al onze inzet dat Rijk Gods iets dichterbij kunnen brengen voor hen die in dat Rijk de belangrijkste plaats innemen. Als dat zo is dan ben ik tevreden op het eind van dit 53ste seizoen. Dat doen we niet als een kip zonder kop, niet ten koste van alles en iedereen maar wel vanuit die ene boodschap: de liefde ons gebracht en gegeven door die Man van Nazareth.